

Gaenge stærkt fremhævet, at for mig staaer det, som om den foreløbige Concession, der er bleven ham meddeelt efter kongelig Bemyndigelse, indeholdt en bindende Forpligtelse for den danske Regjering, og naar jeg erkjender, at det er en saadan bindende Forpligtelse, saa forekommer det mig, at der ikke kan være Tale om, at Vedkommende ikke skulde have en Ret at staae paa. Det Eneste, der kunde gjøre Netten tvivlsom, var Spørgsmaalet om, hvorvidt Concessionsbøgeren havde opfyldt det Vilkaar, hvoraf Regjeringens Forpligtelse var afhængig, og Spørgsmaalet er derfor, hvorvidt den danske Regjering er i retlig Besiddelse af et Depositum af 20,000 £ eller ikke. Ja, mine Herrer! Det er dog det Spørgsmaal, som vi bestandig gaae inden om; var det Spørgsmaal der ikke saa forekommer det mig, at en stor Deel af, hvad der er blevet forhandlet her idag, i Grunden ikke vilde vedkomme Sagen.

Krieger: Ja, det er ikke værd at fordybe sig i Spørgsmaal om, hvad der er sagt eller ikke sagt. Der som den høitærede Minister vil see efter sit tidligere Foredrag, betvivler jeg ikke, at han vil finde den Sætning, jeg anførte, udtalt deri; det er til Krøhnkes Afteberettigelse, at jeg sigtede. Efter den Maade, hvorpaa denne Udtalelse fremkom, og det Tidspunkt, hvortil den sigtede, var det vistnok fuldkommen rigtigt, hvad den høitærede Minister sagde, men det fører ikke til Noget at forhandle derom. Hvorfor jeg tog Ordet nu, var blot for at begrænse den ene Yttring, at Regjeringen var i retlig Besiddelse af dette Depositum; ja, deri ligger jo netop Ordspillet. Jeg er fuldkommen enig med den høitærede Minister deri, at Regjeringen ikke kunde tilbagelevere dette Depositum, saaledes som det blev forlangt, til Chapman, men dermed er aldeles ikke givet, at Regjeringen er i retlig Besiddelse af dette Depositum, saaledes som forudsat i denne Lov, eller at dette Depositum retligt svarer til den Hensigt, det skulde fyldestgøre efter denne Lov; thi, som jeg tidligere har sagt med et enkelt Ord, dette Depositum staaer som Noget, om hvilket man ikke rigtigt veed, hvorledes det hænger sammen dermed. Det er en Kjendsgjerning, at det er beslågagt,

og i den Betydning, hvortil vi efter Lovforslaget skulde tage Ordet „Depositum“, er den danske Regjering derfor ikke berettiget til at besidde det.

Bloug: Jeg vil blot sige, at jeg troer, at Sagen vilde blive klarere, naar vi kunde staae paa et sælles Standpunkt og blive enige om endnu at gjøre et Forsøg paa at hjælpe denne halvt strændede Sag paa Gled, fordi vi erkjende, at det er en Sag af stor Betydning for vort Fædrelands Velfærd og indre Udvikling. Den Uklarhed, som bliver tilbage i den høitærede Ministers Ytringer, ligger deri, at man ikke kan blive klar paa, om han staaer paa den ene eller den anden Side, og jeg vilde derfor foreslaae, at man, inden Forhandlingerne endelig sluttedes, forsøgte paa at nedsette et Udvalg, som kun behøvede at arbejde et Par Dage, og som ved Forhandling med Ministeren muligen kunde faae den Klarhed bragt tilveie, som jeg ikke troer kan tilveiebringes her i Salen.

Indenrigsministeren: Dersom det erede Medlem vilde præcisere i et bestemt Spørgsmaal de Punkter i mine Ytringer, hvori han finder Uklarhed, saa skulde jeg gjøre endnu et Forsøg paa at bringe Klarhed tilveie.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Man gik derpaa til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag af Krieger til § 1:

a) affattes saaledes:

„At der til Betryggelse for Opfyldelsen af de nedenstaaende Vilkaar inden 6 Uger fra den Dag at regne, da denne Lov er vedtagen af Rigsdagen, i Indenrigsministeriet er deponeret en rede og klar Sifferhed af 20,000 £ i saadanne Effecter, som Indenrigsministeren anseer for gode.“

over hvilket Afstemningen var begjært foretaget ved Navneopraad af følgende Medlemmer: Briz, Thalbiger, Drejer, Bloug, Westfely, Skeel, Moltke-Hvitfeldt, Lehmann, Tang og